

som håller vägen i ordning. Det var
någon som för en tid sedan frågade
mig, har ej Topeliuses redan led-
snat vid Björkudden? till det så
svarte jag Nej. — Du lär vara
så flitig att sy dina kanavar at-
teten, kära Emelie, och har redan
sytt flere hörde jag. Det är ju
rättigt soligt att sådana arbeten
roar dig, så du kan ~~lita~~^{vara} försvindeln.
Du må nu ändå gå ut, holdst af och
använda gården, i fall du ej andans
kan gå, sitt ej för mycket inne.
Jag har också varit ut till de sista
två dagarna, men ej vidare än vår
gata till stranden, och omkring vår
gravsten engång, krafterna äro så slä-
liga ännu, och till småte hostar
jag också, men sen ännu om små arden
väl kort. Intet var min sysselsättning
i hängarna, utan i lufttröna. Jag
tager nu in China och Bromsali-
tillsammans, Brom. för svindeln som

gör sig icke land prämial. Det är nu ett
försök med litet, ty jag har för i ått
den, jag lelef då så smata af Brunkale.
Se så, nu har man nyttan af den goda
kaffetären, och skall nu pröta en
stund, innan jag gör ut på en så lång
promenad som förut.

Almind sätter och skrifver, sina kostnads-
förslag, bref till senaten och guvernören,
huru intressant för oss. men har är
liksom jag, glad, att ha fått en sådan
sysselsättning. - Ni skrefvo väl bra
förändrade öfver hennes lögliga
tecknämngifranser. Almind har sett
ha skrifvit huru det förhåller sig
med den tjänst hem fick, att det är
endast på ett år att börja med, men
om det sedan köcks, kommer den att
att fort fara. En fröken Bergholm som
varit der ^{ren} skrifver i flera år, har ju
nu hunnit med de många skrif-
ningarna, därför begärde Ludvig an-
slag af senaten, att få en till på ett år.

En kanslist skulle äfven bevärfas till
 Öfverstyrelsen sades Ludvig, men det
 beviljades ej den summan pennningar
 till, för ett år, att han kan få någon
 herre för det, nog tycks det vara underligt.
 Uline lär väl få 8 à 9000 af. för året, vi
 veta det ej ännu, ^{säker} men då måste hon
 aflöna någon för sig i somar, ty de ha
 ej någon leclighet elv, som på senaten.
 Maj månad skrifver Uline hemma,
 ty de ha ej varit ^{med} ^{för henne} förrän 1 juni då de
 få ett ram till, elv de båda flickorna
 få sitta. Nog äro vi glada, och tacksam.
 men att Ludvig gaf henne tjänsten.
 Ännu veta vi ej ifrån hvilken tid
 Uline skall begära leclighet, kanske
 ej förrän 1 juli, eller medlet på juni,
 men hon får ej längre än 2 ^{ne} må-
 nader, det mente Ludvig. Det är ju
 visst litet ledsamt att det ej kan få
 bli 3 månader, men kan ej hjälpas.
 Ludvig tycker att då hon så nysp fått
 tjänsten, det kunde anses att han för
 slägt skapens skulle bevilja henne

(29.41 - - -)

en så lång ledighet, och kanske vore det
illa, men när hon betalar en för sig,
så tycker jag det vore elitsamma.

Tata ej om detta, det är ju betott mitt
tycke. — Och om vår sommar ^{sedan} preta

vi ju inte ännu. Du frågar om vi
lofvat oss till Nyby? Det har varit sagt

så ett sedan sist sommar, att vi
nu skola fara dit, och det tyckas de

med säkerhet tro. Men det kommer
nu alldeles an på hur jag mår,

om jag orkar och vågar mig så långt.
Jag tycker mig ha så dåliga krafter

att resa, men om Gud vill, och jag
blir helt så något så när som frukt,

så nog reser vi då, så innerligt gerna
vill jag dit ännu en gång, om det

blott kan ske, ty nog vänta de oss
och bli säkert ledsna om vi ej komma.

Men om vi ej kunna fara, så blifva
vi väl hemma, och då, om jag kan

det, ^{vi} skola vi skutta ut till och på
ett litet besök, innan vi få edra

många att lundastra främmade.

Handwritten text in the left margin, partially obscured and difficult to read.

Men skulle det klyfva resan till Nyby,
 så nog tror jag att vi ändå föret måste
 få hysa på ecker, och B. udden.
 Så der osäkert är det ^{än} med vår
 sommar, men vår gode Gud ställer
 väl för oss till det bästa, det skola
 vi med visshet tro.
 Men skall jag gå ut, det bör vara
 16 grader, säger Aline, kl. är 2.
 Sednare, det är en bra herrlig dag, och tonto
 öfverallt, endast snö några små fläckar
 på gatorna, säger Aline som varit ute ska-
 garna fört. Men isen opvar, dock mera
 på ser den ut, regnare väl så nöd-
 väändigt nu. — Alltså Emeli, när skola
 vi få träffas? Om jag som vi skola hoppas
 om att bli rask, och då äfven är det, skulle de
 ej då när det blir goda vägar, ha ^{att} lust
 föra på sig och att komma till stan och till oss? Om jag
 blott skulle våga be dig, så hos oss är så
 oroligt för gatskeramtet med mera, och ej
 heller annars något trefligt i rum vä.
 Vi skulle då sätta en säng i innersta kam-
 maren, och flytta bort en del blommor.

